

MARTIN ŠIMEK

‘Ik ga door met niet-werken’

Als tenniscoach, presentator, columnist, auteur en cartoonist verwierf Martin Šimek vanaf 1980 bekendheid in Nederland. In 1968 kwam hij, na de Russische inval in Tsjecho-Slowakije, naar Nederland. ‘Ik ben nog net zo jong als vroeger – alleen wat minder uren per dag.’

TEKST Egbert Jan Riethof FOTOGRAFIE Keke Keukelaar

In alles is hij on-Nederlands, op een ontwapenende manier. Bij Martin Šimek (64), voormalig Tsjech, heeft alles met alles te maken. Spreken over ouder worden is hetzelfde als spreken over de intensiteit van leven, gelukkig zijn, creativiteit, kinderen, over Calabrië, waar hij de helft van het jaar woont, tennis, filosofie, afwassen, 1968, en over Tsjechië.

Carrière & privé

‘In 1968 stapte ik in Wenen uit de trein en wat was ik gelukkig dat er een land was waar ik terecht kon! Ik had niets te kiezen. Nederland bood me een beurs aan, zodat ik economie kon gaan studeren; het bleek een fantastisch land, met een goed politiek klimaat. Er is hier zo veel om gelukkig mee te zijn! Dat heb ik, misschien door mijn verleden in dat andere land waar de dictatuur alles bepaalde, altijd gehouden. De grondslag van mijn manier van leven is geluk, blij zijn met wat er is, ook als er eens verdriet voorbijkomt, of pijn. Soms irriteert het mensen. “Daar heb je die altijd gelukkige Martin weer”, hoor ik dan. Natuurlijk ging het niet allemaal vanzelf. Maar weerstand moet er zijn, daar word je beter van. Je moet kunnen vechten, net als in tennis. Ik maakte gebruik van de kansen. Vanaf 1978 maak ik cartoons, van

1980 tot 1993 heb ik tennisprofs getraind, onder wie Michiel Schapers; daarna was ik onder meer radio- en tv-presentator. Sinds 1980 leef ik in Italië én Nederland en tegenwoordig besta ik in feite in drie

// ‘In Tsjechië is het staatspensioen afhankelijk van hoe hoog je inkomen is geweest’ //

landen. In Tsjechië kom ik vaak, sinds het niet meer bezet is. In juli heb ik er op aandringen van mijn familie mijn versleten heup laten opereren.’

Niets tegen mijn zin

‘Ik denk niet in leeftijden, maar in jong en oud. Dertigjarigen ken ik die ademen maar al jaren dood zijn; en daarnaast ouderen, vol elan en initiatief. Voor mij is ouder worden vooral: minder uren jong zijn. Ik ben nog tussen zes en acht uren per dag jong. Ik heb me dan ook nooit kunnen voorstellen dat ik zou ophouden met werken – dat doe je toch niet, als je “jong” bent? Daarom heb ik ook nooit extra pensioen opgebouwd; zo dacht ik gewoon niet. Ik wist niet eens of ik de 65 zou halen. Het was overigens ook omdat ik tot op gevorderde leeftijd

Šimek maakte naam als interviewer voor verschillende radio- en televisieprogramma's voor de RVU.

geen kinderen had. Inmiddels wel, Chacha en Nuru zijn 9 en 7; zij dragen bij aan mijn geluk van elke dag. Van kinds af aan heb ik gedaan wat mijn hart me dicteerde. Wat ik nu doe, schrijven, tekenen, in het theater staan, is wat ik leuk vind. Dat is geen werken. Dus kan ik ook niet met werken stoppen. Ik heb het voorrecht dat ik het huis van mijn ouders in Tsjechië heb geërfd. De verkoop daarvan zal voldoende ruggensteun geven voor als de inkomsten uit niet-werken terug zouden lopen.’

Nederland & Tsjechië

‘Hoe het zit met AOW en zo, weet ik niet eens zo goed. Een maand na 7 november krijg ik geld overgemaakt. Een wonder! Hoeveel, geen idee. Ik zie wel. In Tsjechië is de leeftijd waarop het staatspensioen ingaat mede afhankelijk van het jaar van geboorte en bij vrouwen ook van de hoeveelheid kinderen die zij hebben grootgebracht. En de hoogte hangt af van hoe hoog je inkomen is geweest. De regeling is er vrij ingewikkeld; ik ga me er nog in verdiepen, want ik heb daar ook een tijdje premie betaald. Mensen die ouder worden gaan in mijn vaderland minder vaak naar een verzorgingshuis dan in Nederland. Ouderen trekken nog in bij familie als zelfstandig wonen moeilijk wordt. Zelf leef ik heel erg in het moment. Ik ben nu in Calabrië en ik revalideer na mijn operatie. Ik kan me niet anders voorstellen dan dat ik morgen, en elke nieuwe dag die aanbreekt, doorga met niet-werken.’ <<

64

Naam Martin Šimek

Geboren 7 november 1948

Pensioendatum 'Ik doe
wat mijn hart me dicteert'

Optreden Šimek treedt op in
theaters met de voorstelling
Cartoonist. Op 10 november
geeft hij in Carré een speciale
matinee, ter gelegenheid van
zijn 65ste verjaardag.

Šimek werkte in eerste instantie
in Nederland als tenniscoach.